

Arrest

nr. 166 082 van 19 april 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 januari 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 december 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 februari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 maart 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. VAN CUTSEM en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Pashtoun van origine en beschikt u over de Afghaanse nationaliteit. U verklaarde geboren te zijn in het dorp Mansoor Qalai, district Qarghayi in de provincie Laghman. U zou daar tot aan uw vertrek uit het land onafgebroken hebben gewoond. Uw vader was landbouwer en u zou ongeschoold zijn. U volgde lessen in de plaatselijke madrassa en ongeveer een maand voor uw vertrek werd u aangesproken door de imam die zei dat u de Jihad moest gaan doen. Uw moeder was hiermee niet akkoord en u was bang omdat de imam jongens had meegenomen en u hen daarna niet meer had teruggezien. Nadat de imam u voor de vierde keer had aangesproken verliet u de madrassa. U dook nog gedurende een maand onder in uw woning en daarna verliet u het land. Op 12 mei 2015 kwam u aan in België en u diende de volgende dag een asielaanvraag in. U beschikt niet over enige (identiteits)documenten.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 1), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Vooreerst argumenteerde u ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, p. 2 en CGVS, p. 2 en 7) dat u bij uw aankomst in België 15 jaar en zes maanden oud was. Echter dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde leeftijd geen geloof kan worden gehecht. De beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij op 10 juni 2015 toont immers aan dat u op dat moment al 18 jaar en zes maanden oud was met een standaarddeviatie van ongeveer een jaar. Ten overstaan van het Commissariaat-generaal verklaarde u dat u volgens de Belgische autoriteiten 18 jaar bent maar dat u volgens uw taskara (die u overigens niet voorlegde) slechts zestien bent. Dat u ten onrechte beweerde minderjarig te zijn, doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Daarnaast werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat uw kennis over uw district in het algemeen en het dorp Mansoor Qalai, waar u sinds uw geboorte tot aan uw vertrek naar België onafgebroken zou hebben gewoond, ontoereikend is. Vooreerst beweerde u verkeerdelijk dat de Kabul rivier, de Darunta rivier en de Alinghar rivier door uw district stromen. In werkelijkheid zijn het echter de Kabul rivier, de Alishing rivier en de Alinghar rivier. U stelde in dit verband tevens dat enkel de Darunta rivier dicht bij uw dorp stroomt, de Kabul rivier zou verder liggen. In werkelijkheid echter vloeien de Alishang en de Alingar rivier vlakbij uw dorp samen in de Kabul rivier. U bevestigde wel dat deze drie rivieren in uw provincie ergens samenkomen, maar u wist niet eens bij benadering te zeggen waar (CGVS, p. 5 en 11). Voorts beweerde u dat er nooit overstromingen zijn geweest in uw dorp of in uw district. Of er ooit een overstroming is geweest in uw provincie wist u niet te zeggen (CGVS, p. 12 en 13). Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat er in de provincie Laghman regelmatig zware overstromingen zijn en dat er wel degelijk ook overstromingen zijn geweest in uw eigen district. Ook van een niet opgeleide dorpsjongen kan aangenomen worden dat hij dergelijke zaken heeft opgemerkt of er op zijn minst over heeft horen praten.

Hoewel uw vader een landbouwer was die tarwe, koren en groenten teelde op jullie eigen gronden kon u niet eens bij benadering zeggen wanneer het koren in uw regio gezaaid en geoogst werd (CGVS, p. 5). Over de tarwe stelde u dat dit gezaaid werd op het einde van de herfst (CGVS, p. 4). Hoewel u bij het begin van het gehoor stelde dat u de Afghaanse kalender kon gebruiken bleek u niet te weten welke maanden de herfst zijn. U stelde verkeerdelijk dat de maand hamal in de herfst valt. In werkelijkheid echter is dit de eerste maand van de lente (CGVS, p. 2,3 en 5). Het graan zou volgens u geoogst worden op het einde van de lente maar u wist niet te zeggen in welke maand. Van een boerenzoon kan echter verwacht worden dat hij weet in welke maanden gewassen als tarwe en koren gezaaid en geoogst worden. U beweerde verder dat er in uw dorp taliban leden wonen en dat u hen kende. U kon echter geen één van hen bij naam noemen (CGVS, p. 9). Toen u de kans werd geboden om te vertellen

over de taliban aanwezigheid in uw regio kon u enkel zeggen dat ze mensen rekruteerden voor zelfmoordaanslagen en dat hun leider Atif (ook gekend als Enzal Gul) heet (CGVS, p. 9). Dit zijn geen gedetailleerde en coherente verklaringen over de plaats waar u uw ganse leven zou hebben gewoond. Verder stelde u verkeerdelijk dat de districten Alingar, Alishang en Dawlatshah alsook de provincies Nangarhar en Kunar grenzen aan uw district. In werkelijkheid echter grenzen de districten Mehtarlam en Alingar aan uw district, maar niet Alishang. De provincie Kunar heeft evenmin een grens met uw district, maar de provincie Kabul daarentegen wel. Uw kennis over andere dorpen gelegen in de buurt van uw dorp bleek eveneens uiterst beperkt. Daarnaast gevraagd noemde u enkel Charbagh Bazar, Thor Ghar (volgens u een berg), Darunta dam (een dam gelegen in de provincie Nangarhar) en Nuristan (CGVS, p. 14). Nuristan is trouwens een provincie en geen dorp in uw district. U verklaarde voorts dat uw dorp op amper vijf kilometer van de hoofdstad van uw provincie ligt hetgeen evenmin overeenstemt met de beschikbare informatie (CGVS, p. 3). Gevraagd of er de jaren voor uw vertrek zaken vernieuwd of gebouwd werden in uw district antwoordde u ontkennend (CGVS, p. 12). Nochtans blijkt er uit bovenvermelde informatie dat er een weg en kanalen werden aangelegd in uw district. Van PRT (Provincial Reconstruction Team) had u nog nooit gehoord (CGVS, p.14). Nochtans was de PRT gedurende zeven jaar (van 2005 tot 2012) actief in uw regio. Ze stond onder andere in voor het aanleggen van wegen en het herstellen van kanalen in uw provincie.

U verklaarde voorts dat de hoofdweg tussen Jalalabad en Kabul door uw district loopt. Toen u gevraagd werd naar de veiligheidssituatie op deze weg legde u inconsistente verklaringen af (CGVS, p. 12). Aanvankelijk stelde u dat de veiligheidssituatie in orde was omdat de nationale politie en het leger er continu aanwezig waren. Nadat er u gevraagd werd of de weg ooit afgesloten werd antwoordde u bevestigend en stelde u dat er op de weg soms bomaanslagen waren door de taliban. Toen er gevraagd werd naar een concreet incident dat op deze weg had plaatsgevonden moest u dan weer het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 12). Daarnaast kon u slechts twee concrete voorbeelden geven van een veiligheidsincident in uw regio. U kon zich geen andere incidenten herinneren die plaatsvonden in uw district of in uw provincie (CGVS, p. 16 en 17). Dit is weinig aannemelijk, daar de situatie in uw provincie over het algemeen als bijzonder volatiel wordt omschreven. Bovendien legde u zeer vage verklaringen af over de twee door u genoemde incidenten. Zo stelde u dat dokter Abdullah, het districtshoofd, aangevallen en gedood werd door de Amerikanen dicht bij de hoofdmoskee van de provincie. Wanneer dit gebeurde wist u niet eens bij benadering te zeggen en op de vraag waarom de Amerikanen het districtshoofd aanvielen moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 13). Het andere door u genoemde incident waarbij vijf of zes personen gedood werden in een treffen tussen de taliban en de Amerikanen op de berg Thor Ghar wist u evenmin te dateren. U stelde dat Karzai toen aan de macht was en dat u twaalf jaar was (CGVS, p. 13). Gezien u geen geloofwaardige en consistente verklaringen aflegt over uw werkelijke leeftijd kan dit niet als datering worden weerhouden. Uw raadvrouw stelde op het einde van het gehoor dat het voor u moeilijk is om zaken te dateren omdat u denkt volgens uw 'eerste' (in casu beweerde) leeftijd, hetgeen uiteraard niet als uitleg kan worden aanvaard. U verklaarde tot slot dat er twee jaar voor uw vertrek verkiezingen plaatsvonden in Afghanistan. Op de vraag waar de mensen uit uw dorp moesten gaan stemmen antwoordde u dat ze allen naar Kabul gingen (CGVS, p. 13). Nochtans blijkt uit de op het CGVS aanwezige informatie dat er heel wat kiesbureaus waren in uw provincie en ook in uw eigen district.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Qargahyi gelegen in de provincie Laghman. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Laghman heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 26 oktober 2015 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk gevraagd of u echt wel tot aan uw vertrek in uw dorp had verbleven en of u niet langer onderweg was geweest (CGVS, p. 15). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Na confrontatie bleef u vasthouden aan uw beweerde verblijf in Laghman. Uw raadvrouw voegde hieraan toe dat u wellicht langer onderweg bent geweest, dat het moeilijk was en dat de smokkelaar soms geweld gebruikte. Ze meende ook dat u deze informatie achterhoudt. Uzelf verklaarde in dit verband echter dat u niet wist hoeveel maanden u onderweg was maar dat het een beetje langer was. Toen u gevraagd werd of het twee, vijf, tien maanden of langer dan een jaar was moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 8 en 15). Zelfs van een niet opgeleid iemand kan verwacht worden dat hij een preciezere indicatie kan geven van de duur van zijn reisweg.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel, alsook op een beoordelingsfout.

Verzoeker volhardt in zijn standpunt dat hij zijn leeftijd van zijn moeder heeft vernomen en dat hij zeker is dat hij nu ongeveer 16 jaar oud is, wat overeenkomt met de informatie op zijn taskara. Hij stelt dat de taskara vaak maar vage informatie over de leeftijd bevat. Hij acht het aannemelijk dat een asielzoeker ter goeder trouw stelt een bepaalde leeftijd te hebben terwijl hij in werkelijkheid ouder of jonger is. Hij wijst erop dat de betrouwbaarheid van de test die gebruikt werd om de leeftijd te determineren betwist wordt door verschillende bevoegde instellingen en personen.

Aangaande zijn herkomst meent verzoeker dat in het algemeen de volgende elementen in aanmerking moeten worden genomen: (i) op basis van de test is hij 18 jaar oud, hetgeen nog steeds erg jong is,

zodat hij als een (oude) tiener kan worden beschouwd die niet over dezelfde interesse beschikt als een volwassene, hoewel hem dezelfde vragen werden gesteld als aan een volwassene, (ii) hij is analfabeet en is twee jaar naar de madrassa gegaan en stelt dat van iemand die weinig opgeleid is niet hetzelfde kan worden verwacht als van iemand die wel opgeleid is, (iii) hij ging weinig uit zijn dorp en verklaarde dat zij thuis een radio hadden maar dat zijn vader ernaar luisterde, zodat hij zich niet in dezelfde situatie bevindt als een wel geïnformeerde persoon.

Vervolgens merkt verzoeker op dat hij toch twee rivieren heeft kunnen noemen. Hij stelt dat de Daruntarivier ook bestaat, meer bepaald dat het een grote dam is die zich op de grens tussen de provincie Laghman en de provincie Nangarhar bevindt. Hij wijst er ook op dat hij verklaarde dat de rivieren ergens in de provincie samenkwamen. Voorts meent verzoeker dat het administratief dossier weinig informatie bevat over overstromingen in zijn district en geen informatie waarin zijn dorp of omliggende dorpen worden genoemd. Betreffende het artikel met informatie over natuurlijke incidenten in februari 2015, wijst hij erop dat hij toen hoogstwaarschijnlijk niet meer in Afghanistan was daar hij zijn asielaanvraag in België indiende op 13 mei 2015. Volgens hem dient in aanmerking te worden genomen dat zijn district heel uitgebreid is en ongeveer 60 dorpen telt, zodat het best mogelijk is dat hij geen informatie heeft over een incident of overstromingen die plaats vonden in een dorp dat 40 kilometer van zijn dorp gelegen is. Verder stelt verzoeker dat, hoewel hij verklaarde de Afghaanse kalender te kunnen gebruiken, uit zijn verklaringen blijkt dat dit niet het geval is. *“Hij kent de maanden maar kan zij niet effectief situeren, alsof zij niets reëel betekende in zijn hoofd.”* Hij meent dat de *protection officer* geen informatie probeerde te verkrijgen op basis van andere herkennings- of oriëntatiepunten. Over de echtheid van de door hem geciteerde periode voor het zaaien en oogsten zegt verweerder geen woord, terwijl dit volgens verzoeker pertinent had geweest om te zien of hij al dan niet uit een familie van landbouwers afkomstig is. Hij stelt dat hij uitlegde dat hij zijn vader niet hielp met het werk op de gronden, maar voor de dieren zorgde, waarover geen vragen werden gesteld en waarmee had kunnen worden aangetoond dat hij een landbouwersfamilie afkomstig is.

Verder voert verzoeker aan dat verweerder niet alle door hem meegedeelde informatie in aanmerking neemt en wijst hij erop dat hij andere informatie heeft gegeven met betrekking tot de taliban in zijn dorp toen hij aangesproken werd door de imam van zijn dorp en de relatie die hij onderhield over de taliban en over de manier waarom de taliban jongeren probeerde te rekruteren. Verder wijst verzoeker erop dat hij meerdere districten uit zijn provincie heeft kunnen noemen (Alingar, Alishang en Dawlatshah), alsook provincies bij zijn dorp (Nangarhar) en bij zijn provincie (Kunar). Van iemand die niet opgeleid is en geen aardrijkskunde studeerde, kan volgens hem niet worden verwacht dat hij alle districten en provincies die aan zijn district grenzen, citeert. Hij merkt verder op dat Torghar inderdaad een berg is in de Daronta area. Hij wijst er ook op dat hij Dehmazang, Hood Khail en Farman Kheil opsomde, dorpen die ook in zijn district zijn gelegen. Betreffende de PRT wijst hij erop dat hij maar 15 of 13 jaar oud was toen de PRT stopte met zijn activiteiten.

Voorts meent verzoeker dat uit het gehoorverslag niet kan worden afgeleid dat hij inconsistente verklaringen heeft afgelegd over de weg tussen Jalalabad en Kabul. Hij heeft uitgelegd dat het leger en de nationale politie altijd aanwezig waren, maar dat soms bomaanvallen plaatsvonden en dat de weg soms ook geblokkeerd was. Hij stelt ook dat verweerder niets zegt over de echtheid van de twee door hem gegeven voorbeelden van veiligheidsincidenten in zijn regio. Hij acht het plausibel dat iemand die niet goed geïnformeerd is, niet alle details over zulke incidenten, die hij niet zelf meemaakte, kent. Tevens merkt verzoeker op dat hij zelf niet heeft kunnen stemmen en dat hij als tiener misschien niet zoveel interesse heeft voor vragen over verkiezingen en stemmen. Hij meent dat uit het administratief dossier blijkt dat er in zijn dorp, noch in de dichtbijgelegen dorpen geen plaats is om te gaan stemmen.

Verzoeker stelt dat verweerder niet alle door hem meegedeelde informatie in aanmerking nam en zich enkel steunde op enkele elementen om verzoekers herkomst ongeloofwaardig te achten. Verzoeker geeft een aantal elementen weer die hij wel wist en waaruit volgens hem kan worden afgeleid *“dat hij toch heel waarschijnlijk afkomstig is uit het district Qarghayi in de provincie Laghman”*. Hij wijst er ook op dat hij *“maar tijdens 2 uren gehoord werd de kans hebben om verdere vragen te kunnen beantwoorden om meer duidelijkheid te kunnen bieden met betrekking tot zijn afkomst”*. Hij acht dit des te meer van belang, daar de provincie Laghman is blootgesteld aan een zeer volatiele veiligheidssituatie. Hij verwijst naar het *“EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation”* van januari 2015.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift twee kaarten (stukken 3 en 4).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker kan de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling thans niet betwisten bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gezien dit niet de wettelijke voorziene beroepsmogelijkheid is. Verzoeker had de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in te stellen bij de Raad van State. Tevens werd hij van deze mogelijkheid in kennis gesteld in de kennisgeving van de beslissing van de Dienst Voogdij (administratief dossier, stuk 13). Verzoeker heeft echter nagelaten deze beroepsmogelijkheid te benutten.

Gelet op het voorgaande dient erop gewezen dat wat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen betreft de beslissing van de Dienst Voogdij van 10 juni 2015 inzake verzoekers leeftijdsbepaling (administratief dossier, stuk 13) als vaststaand dient te worden beschouwd. Uit deze beslissing blijkt dat verzoeker op 19 mei 2015 een leeftijd heeft van ongeveer 18,6 jaar met een standaarddeviatie van ongeveer 1 jaar en dat het onmogelijk is te stellen dat hij ouder dan wel jonger is dan 18 jaar, doch dat hij wel ouder is dan de opgegeven leeftijd. Verzoeker verklaarde echter dat hij 16 jaar oud was en verwijst dienaangaande naar zijn taskara, die hij niet neerlegt, en naar hetgeen hij van zijn moeder heeft vernomen (gehoorverslag CGVS, p. 7 en verzoekschrift, p. 4). Hoewel kan worden aangenomen dat verzoeker *in casu* meende dat hij 16 jaar oud was, duidt het feit dat verzoeker er na confrontatie met de voormelde beslissing van de Dienst Voogdij in onderhavig verzoekschrift in volhardt dat hij zestien jaar oud was, erop dat hij wel degelijk tracht de Belgische asielinstanties te misleiden, hetgeen afbreuk doet aan zijn algehele geloofwaardigheid.

Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van de verzoekende partij, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing op terechte en pertinente wijze wordt gemotiveerd waarom geen geloof gehecht kan worden aan verzoekers beweerde (recente) afkomst uit Afghanistan, gelet op (i) zijn gebrekkige kennis van zijn district in het algemeen en het dorp waar hij tot zijn vertrek naar België heel zijn leven zou hebben gewoond, (ii) zijn gebrekkige kennis van de landbouw in zijn beweerde regio van herkomst en van de Afghaanse kalender, (iii) zijn gebrekkige kennis van de talibanleden in zijn dorp, die hij wel zou kennen volgens zijn verklaringen, (iv) zijn gebrekkige geografische kennis van zijn beweerde regio van herkomst, (v) zijn gebrekkige kennis over de (recente)

veiligheidssituatie in zijn beweerde regio van herkomst, en (vi) zijn gebrekkige kennis over de verkiezingen in zijn beweerde regio van herkomst.

In onderhavig verzoekschrift wijst verzoeker op het feit dat hij analfabeet is en slechts twee jaar naar de madrassa ging, alsook dat hij weinig uit zijn dorp ging en niet (goed) geïnformeerd was. Zelfs van een laagopgeleide en jonge persoon kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen in verband met zijn voorgehouden leefomgeving. Verzoeker wijst in zijn verzoekschrift verder zelf op een aantal zaken die hij volgens hem wél correct wist weer te geven, zodat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hij afdoende geïnformeerd is om aan de hand van doorleefde en coherente verklaringen zijn beweerde (recente) afkomst aannemelijk te maken. Ten aanzien van het verwijt dat enkel de elementen in zijn nadeel in de bestreden beslissing zouden zijn opgenomen, kan verder worden opgemerkt dat de motiveringsplicht in hoofde van het CGVS geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen.

Wat betreft de rivieren in zijn district wijst verzoeker erop dat de Daruntarivier bestaat en dat dit blijkens een bijgevoegde kaart (verzoekschrift, stuk 4) een dam betreft. Een dam is evenwel niet hetzelfde als een rivier. Dat verzoeker wel wist dat de Alishangrivier en de Alingharrivier ergens in de provincie samenvloeien met de Kabulrivier, doet geen afbreuk aan het feit dat hij niet wist te preciseren waar, terwijl uit de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat dit vlak bij zijn beweerde dorp is. Wat betreft de overstromingen, dient vastgesteld dat verzoeker tijdens zijn gehoor verklaarde dat er in zijn district nooit overstromingen waren en dat hij geen weet heeft van overstromingen in zijn provincie (gehoorverslag CGVS, p. 13), terwijl uit de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat er wel degelijk overstromingen plaatsvonden in zijn district en provincie, dewelke schade toebrachten aan huizen en gewassen. Aangezien verzoeker beweert dat zijn vader landbouwer was, kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker op de hoogte is van dergelijke gebeurtenissen in zijn directe leefomgeving. Overigens betreft verweerders informatie niet enkel overstromingen die plaatsvonden in februari 2015.

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker verder dan uit zijn verklaringen blijkt dat hij de Afghaanse kalender niet kan gebruiken. Nochtans verklaarde hij tijdens zijn gehoor uitdrukkelijk dat hij de Afghaanse kalender kon gebruiken en kon hij de namen van de maanden opsommen (gehoorverslag CGVS, p. 2-3). Aangezien verzoeker zelf verklaarde dat hij de Afghaanse kalender kan gebruiken en de namen van de maanden opsomde, kan redelijkerwijze van hem worden verwacht dat hij in staat is op een correcte manier aan te geven in welke maanden tarwe en graan worden geoogst en gezaaid, *quod non in casu*. Dit klemt des te meer daar hij verklaarde dat zijn vader landbouwer is. Op welke wijze het feit dat hij zijn vader niet hielp op de velden maar voor de dieren zorgde, op zich afbreuk doet aan het voorgaande, kan niet worden ingezien. Waar verzoeker stelt dat hem hieromtrent verdere vragen dienden te worden gesteld, dient vastgesteld dat verzoeker nalaat een concreet element aan te brengen waaruit zou kunnen blijken dat meer vragen over zijn verzorging van de dieren, een ander licht zou kunnen werpen op de vaststellingen in de bestreden beslissing. Bovendien is verzoeker zelf verantwoordelijk voor de verklaringen die hij aflegt en is het niet aan de *protection officer* om het gehoor te "sturen".

Wat betreft de PRT, wijst verzoeker erop dat hij 15 jaar was toen deze met hun activiteiten stopten. Op zich doet dit echter geen afbreuk aan het feit dat verzoeker zelfs nog nooit van de PRT had gehoord (gehoorverslag CGVS, p. 14), terwijl redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeker al eens gehoord heeft van een groepering die in zijn beweerde regio van herkomst instond voor het aanleggen van wegen en het herstellen van kanalen. Aangaande de weg tussen Kabul en Jalalabad tracht verzoeker in onderhavig verzoekschrift zijn verklaringen met elkaar te verzoenen, doch hij slaagt hierin geenszins. Uit een lezing van het gehoorverslag blijkt immers dat hij wel degelijk aanvankelijk verklaarde dat de veiligheid op deze weg in orde is wegens de aanwezigheid van leger en politie, doch dat hij later stelde dat de weg soms werd afgesloten wegens bomaanslagen van de taliban (gehoorverslag CGVS, p. 12). Voorts kan verzoeker niet gevolgd worden in zijn *post factum*-verklaring dat hij als tiener misschien niet zoveel interesse had voor de verkiezingen, ter verschoning van zijn gebrekkige verklaringen hieromtrent tijdens zijn gehoor. Het feit op zich dat hij zelf niet mocht stemmen, doet evenmin afbreuk aan de gebrekkige aard van zijn verklaringen. Niets weerhield verzoeker ervan om bij deze vragen tijdens zijn gehoor erop te wijzen dat hij zelf niet mocht stemmen en weinig interesse had, zodat hij niet op deze vragen kon antwoorden. Verzoeker antwoordde echter wel degelijk op deze vragen, zij het op gebrekkige wijze.

De bij onderhavig verzoekschrift gevoegde kaarten (stukken 3 en 4) doen geen afbreuk aan de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing. Hoger is reeds komen vast te staan dat het feit dat verzoeker een aantal elementen wel correct kon weergeven op zich geen afbreuk doet aan de gebrekkige aard van zijn kennis en zijn verklaringen. Waar verzoeker verwijst naar een rapport van EASO van januari 2015, dient erop gewezen dat verzoeker zijn (recente) afkomst uit Afghanistan niet aannemelijk weet te maken en dat de informatie in dit rapport niet van aard is verzoekers (recente) afkomst alsnog aannemelijk te maken. Bovendien bevat dit rapport geen elementen waaruit zou kunnen blijken dat de door verweerder gehanteerde informatie (zie map 'Landeninformatie') onjuist of achterhaald zou zijn.

Gezien hetgeen voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in de regio waar de aanvrager in het land van herkomst feitelijk heeft verbleven. Verzoeker maakt omwille van de hoger gedane vaststellingen zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk zodat de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien april tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER